

sidde der i flere Aar, blive endelig, naar de ere heldige, Fuldvægtige med 800 à 1,000 Rd. i Gage, gifte sig, blive etablerede, men kunne naturligtviis ikke leve af, hvad de faae af Staten, hvorfor de maae søge andet Erhverv. Det er en sløvgjørende Maade at tilbringe sin Tid paa, og jo bedre Hoveder de juridiske Candidater ere, desto mere beklager jeg, at de ikke anvende deres gode Hoved til Formaal, som ere bedre baade for dem og for alle deres Omgivelser. Jeg skal dog for Dieblicket ikke gaae videre ind paa disse Spørgsmaal, men afvente, hvad Thinget maatte beslutte med Hensyn til den omtalte Commission.

Steenstrup: Jeg hører til dem, som ikke have ladet mig overbevise ved det varme Foredrag, der igaar blev holdt af det ærede Medlem for Njøbenhavn's 4de Valgkreds (Fenger); thi naar han henvisste til, at det Resultat, hvortil man vilde komme, hvad enten man nedsatte en parlamentarisk eller en blandet Commission, vilde blive det Samme som det, hvortil vedkommende Embedsmænd selv ere komne, kan jeg ikke dele denne Anskuelse. Jeg troer, at vor hele Maade med Hensyn til Examinering og den praktiske Arbeiden i Livet efter Examen er uheldig, idet disse to Ting ere hinanden aldeles modsatte, thi medens man udvikler Folk i stor Stiil i de forskjellige Fag og lader dem tage Examen, anvender man dem, efterat denne er aflagt, ikke i den Retning, hvori de have uddannet deres Kræfter. Juridiske Candidater bruger man ikke i det praktiske Liv strax efter at Examen er aflagt paa en saadan Maade, at de netop faae Anvendelse for deres praktiske Kundskaber; men man skal næsten troe, at der var lagt an paa at bringe dem ind i en Carriere, hvor de ikke have Anvendelse for disse Kundskaber. En lang Række af Aar gaaer bort, forinden de komme ind i en Virksomhed som den, hvortil de aabenbart have lagt an paa at anvende, hvad de have erhvervet ved Studeringerne. Dette er ganske vist ikke en Udbredelse, jeg retter imod det

ærede Ministerium; det er Forholdene, der have udviklet sig saaledes; men seer man paa det virkelige Liv, er det klart, at medens man ved Uddannelsen gjøre store Fordringer i de enkelte Retninger, anvender man ikke disse Kundskaber paa de Punkter, hvor de kunde bruges til Nytte og Gavn. I Ministerierne anvender man næsten udelukkende Jurister, medens det dog er aabenbart, at der i dem er Contoirer, hvor der vilde være overordentlig god praktisk Anvendelse for Folk, som have lagt sig efter ganske andre Kundskaber end netop Jura. Jeg troer derfor ikke, der er nogen helbig Vexelvirkning mellem de forskjellige Fordringer, man stiller til de forskjellige Classer af Candidater, der studere, og de forskjellige Embedsstillinger. Et Menneske, der kommer ind i et Contoir, skal netop begynde med at lære; han kommer ind i en heel anden Retning end den, hvori han er uddannet, og Indgangspunktet er altsaa uheldigt. I de forskjellige Retninger, hvori Folk ere uddannede, komme de ikke til at bruge deres Kundskaber; og naar man seer hen til Contoirernes Væsen i det Hele, er det klart, at der mangler Afgang af Kræfter udenfra. Der er en Stagnation; thi det er umuligt, at der ind i de forskellige Contoirer kan komme det nødvendige Liv. Folk, der ere uddannede i det praktiske Liv omkring i Landet, komme saagodt som ikke ind i Contoirerne. Det er aabenbart, at disse ikke ere for det praktiske Livs Fordringer; de kjende ikke de Krav, man ude i Livet stiller til dem, og derfor, at der mangler den Vexelvirkning, som udvikles i Livet, troer jeg, det hidrører, at det hele Contoirvæsen har faaet en umaadelig langsom Gænge. Jeg skal, for at opløse Sagen, pege hen paa et Par enkelte Punkter. Vrede Medlemmer vide, at der existerer en Lov, som foreskriver, at man, for at kunne laane ud i faste Eiendomme til en højere Procent end 4, skal søge Bevilling. Disse Bevillinger udstedes i uhyre Mængde — der gives flere Tusinde om Aaret, — og de udstedes efter et Princip, som gaaer ud paa, at man saa godt